

sayı sıfır - eylül

paha biçilemez

fütursuz

fanzin

ralulofed ucnunos

sonuncu defolular

*müşkülpesent taraflarınıza taraf
olmaya geliyoruz*

*yazdığınız yazdığınızı sandığınız
ve adına yeraltı dediğiniz
fanzinlerin sayfaları kadar
inceltmeye geliyoruz ruhlarınızı*

ruh demişken

*ruhunuz yeraltına musalla taşı bile olamayacak kadar kaliteli
yeraltından değil madenin keşfedilmediği işlenmeye yüz tuttuğu
münferit diplerden geliyoruz*

*binevâ küflü yazılarınıza zeytinyağı dökmeye
geliyoruz*

*çoğunluğumuza azınlık katmaya yeki değil hiçliği saymayı
unutarak geliyoruz*

sırtımızdan düşen bin parçayla geliyoruz

*merdivenleri çamurlu ayaklarıyla tırmanmayı topluma biat etmiş
rutubetli kafaların nemli sözlerine tapan onu yaşantı öncülü
sayan varsayımlarınızı varlığınıza armağan etmeye geliyoruz*

peki niye yazıyoruz

*iyiyi rahatsız etmek kötüyü haklı kılmak için yazıyoruz yok
etmek çok etmek için yazıyoruz*

*iğrençliğin değerine değer katmak klişeleri yıkmak bombalamak
için yazıyoruz*

*yeni yeraltı edebiyatını inşa etmek için sözü ve dinamitleri
ortak vakitte fitillemek için yazıyoruz yıkmak ve yerine
yenisini koymak için*

bozmak dağıtmak çürütmek için yazıyoruz

çıkın şu aralıktan görmüyor musunuz

yazıyoruz

neyse defolu öncüllerimiz

kuralsızlığı demirbaş kural kabul eder
güzelliğın sadelikte gizlendiğini düşünür
büyük harfi dışlar bünyesinde barındırmaz
sonuncusu olan bu ebedi topluluk bugüne ve yarına tepki
düne olan saygısıyla saygı duyulmayı bekler
sonuncu defolu okunduğında kendini bulan herkesindir
ölçsüzlüğü öncül kılar kafiyeıi duyguda besler
şair anlatılanı değil anlayanını hedefler
soyut nesnelere canlılık katar
kendinden bir şeyler barındırdığını düşündüğü her konu
hakkında mutlaka bir söylemi vardır

peki neden sonuncu defolular

her zaman söylediğimiz ve söyleyeceğimiz gibi sonuncu defoluyu
sonuncu defolu yapan geçmişe tepki değil saygı günümüzde
şairliğin adını kirletmiş kimlik şairlere dur demeye geldik ve
hatta kimliksizlere kimlik kazandırmaya çivisi çıkmış dünyanın
defosunu yapmaya geldik içimize attığımız yutkunduğumuz yırtık
cümlelerimize yaptığımız defoları anlatan ve katili olduğumuz
harflerin anısına kurulan bu ebedi hareketin özgür düşünebilen
kimselere ihtiyacı vardır bizim değil sözün özü bu akım onu
üstlenen sırtlayan herkesindir şimdilik bu kadar yeterli en
kısa zamanda buluşabilmek dileğiyle

defol

doğmayan güneşe

ve sen gidiyorsun usul usul giderken dahi güzel oluyorsun

saçlarından tanıyorum seni

sesinde boğuluyor gözlerine gömülmek istiyorum

tüm bunlar beni daha geniş bir girdaba ve fırtınaya köle yapıyor beni alıyorlar daha geniş biçimde burnumu kırıyor bir saniye tek bir saniye yetiyor

bazen insanın kalbi kırılır

hem de kavgada burnu kırılan bir çocuktan daha fazla kırılır insanın kalbi

işte gözümü kapatınca daha da saldırgan oluyor saçların işini yapan bir boksörün işini fazlaya kaçırması ölüm sebebidir kendi kibrinde kahr olur insan aynalar yalan söyler

allah şahit sevgili

ey sana söylediklerim söyleyemediklerimin intihar kuşanmış cümleleridir

demiş ya *alıp yaracak olsalar yüreğinizi içinden bir akdeniz şehri çakacak gibi*

alıp yaracak olsak yüreğini kelebekler uçuşacak bahar gelecek bir daha gitmemek üzere hem de

insanlar hayvanlıktan vazgeçecek

her insan kendi cehenneminin en derin çukuru değil cennetinin en güzel bahçesi olacak ad kavmi bağışlanacak bahçeler cennette yeniden yeşerecek

her insan kendi baharının en derin çukuru olacak beni zakkum ağacının altına gömecekler

daha da bir kurumsallaşacak kamu denen meret

daha da yaşanılabilir bir yer olacak belki dünya ve acılarım beni terk edecek belki

ebedi olarak

zaten hiçbir şey edebi hükmünde değil bu sokaklarda güzellik

ama kahr olsun bağızı şeyler

kahr olsun ışığı yanan bos oda hüznü

evet bu

bunun acısını fazla koymuş rab

hani sokratesin imana gelmesi kadar ürkütücü bir şey bu

montaigne kendini anlatmak değil de sanat yapmak istiyor gibi
bir şey olurdu

anlam karmaşası ve duygunun bir anda yukardan aşağı bocası

güzellikler

vesaire

burak akkaya

yağmura çok teşekkür ederim

yağmura çok teşekkür ederim
bu gece yalnızca cesedime yağdı
bana bir şey olursa diye korktum
seni birkaç saniye düşünürsem
düşünürken üşürsem diye korktum
oturup siyah portakallar yedim
oturup korkunç kitaplar okudum
içimde bir sıkıntı gibi cinayet
içimde bir sığıntı gibi telaş
içimde felaket gibi bir merak
hislerimin uzağına düştüm şimdi çok üzgünüm
şimdi çocukluğumun uzağına da düştüm
daha da düşersem diye korktum
seni birkaç saniye düşünürsem
ay kıvrılırsa diye
kan kıvranırsa diye
can sıçrarsa ölürken bir yerlere
daha da ölürsem diye korktum
seni birkaç saniye düşünürsem
sessem serssem bir heceysem eğer
seni bir kelime edersem diye korktum
seni kötü bir cümlede kullanırsam
adını söylerken takılırsam yanlış telaffuz edersem
böyle bir günah işlersem
tanrı affeder diye korktum

yağmura çok teşekkür ederim
bu gece yalnızca bu şiire yağdı

sağol aşkım
sağol kırık kolum kesik bileğim kırık yüzüm
kesik geleceğim kırık sonsuzluğum

her şeye rağmen
yağmura bulanmış güzel bir yazdı

iskender küçük

tekerüstü morfinitesi

otobüsler

geldiklerinde tesislere sıralanırlar ardı sıra aralarında bir
taksilik ara taksiler durakta peşi gelen yan yana aralarda bir
bisiklet eni ara kardeş bisikletleri bahçede peş peşe
kardeşler pürneşe arada iki femurluk ara

insan cesetleri suriyedeler kanlılar ve aralarında boşluk yok
aralarında kan bağı var kanları birbirine akıyor

hiç tiksizmez misiniz bisikletlerin arasında boşluk var

ama insanları üst üste yığıyorlar bisikletlerin biri diğerini
incitmiyor

tüm bisikletler kardeş olmasına rağmen birbirlerini
öldürüyorlar

saygılılar

üstelik bisikletler de farklı etnik kökene sahip

mesela salkano ve biyanki

mesela tutturamadım

ikisi de italyan

ama belki biri katolik diğeri ortodokstur

ikisi de ayrı şeyler sonuçta

biri papaya bağlı biri patriğe

ama karşı karşıya geldiklerinde kavga ediyorlar mı e yook

sadece zilleriyle selam çakıyorlar o kadar

aralarında selamı yayıyorlar bundan dolayı fitne zuhur etmiyor
ya biz babamıza selam vermekten aciziz bisiklet bisi
bisiktirol bana bisiktirol yazdır baba

maktûlî

ruh ve depozito

bankalara kötü haber ev sahibimi öldürdüm
hamdım piştım soldum dedim rabbime
rüyamı kör bir bisikletçiye gördürdüm

her şey iki saniyede ve üsküdar
her şey kuşkonmaz camiine batmanın konmasıyla başladı diye
uydurdum
darmadağın bir armağandı yazlıkta ve bol karlı
en vicdansız bitkiyi kalp kuytularımda buldum

devrimlere kötü haber selfie çubuklarına yenildim
hamdım piştım çöp oldum dedim kavmime
hakkımı yanlış bir özgürlüğe çiğnettim

herkes ayağını denk kolunu esir kabul etsin
kendine sarılmanın mevsimi olmaz diyor yan masadaki derviş
ve hileler çoğalıyor
ve bardaklar çoğalıyor
ki nicedir bilmekteyiz hacim demek içi yalan dolu demek
kim kurtaracak denizi korsanların dehşet ifadelerinden
kim silahını temizlerken yanlışlıkla birinin hayatını
kurtaracak
kazananlara kötü haber birazdan gece ağaracak

sıfır

bir sokak çocuğunun üşüyen ellerinde getirmek isterdim kendimi
kusura bakma pis bedenimi bu müntehirden başka taşıyacak
birini bulamadım
geçmişim var yırtık avuçlarımın kuyusunda
biraz da yalnızlığımın var avuçlarımın biraz yukarısında
kesik ve yorgun mavi çizgilerin arasında saklı
bu gece sen konuşma lütfen
konuşma ki ay tutulmasın hava kararmasın
korkarım karanlıktan
çocukluğum aklıma gelir ağlarım
anlatma bana dudaklarının arasında boğulan
saçlarını kestiren anılarını
hiçbir şey bilmek istemiyorum senin hakkında
adın yetiyor seni sevmeme
ve gözlerin
ve ellerin
ve saçların
ve
seviyorum işte biraz korkak biraz alkolik
senin bana geldiğin gün bir peygamber öldü kutsal topraklarda
peygamberim oldun
sevmek ise dinim
intihar ise ibadetim

fütursuzfanzin

sıfır sayende bir anlam kazandı
diğer rakamları öldürdüm çarpım tablosunda
sadece sen ve ben kaldık
ben eksilerimi getirdim sen ise ellerini
sıfırım ol doğmaya bile senden başlıyım

paskalya tavşanı

anladım kader bu seher

olgun bir şiir gibi kararlı
ve çok özür dileyerek telaşla
sahipsiz kimsesiz bir çelişkiyle konuşuyorum tamam da
tanırsın beni razı olduğumdan değil
şey dediğimden
kader

düşünsene diyeceğim kulakların ağrıyacak
en azından hayal et niye böyle olduk seher
bak bu sefer çok üzgünüm öncekilere benzemiyor
tezgahı dağıtılmış üzgün bir işportacı
elbette hem devlete hem zabıtaya küfreder
kader deyip durma seher
biliyorum ben de
kader

ağla bağır saçmala izah etme ikna et
bana yalan söyle seher bronşlarım ağrıyor
bak bu sefer ciddiğim ölü atlar görüyorum
bence beni sakinleştir iyi değilim seher
bırak ev oturmasını park gezmelerini bırak
bak burası çok mühim parkları bana bırak
salarım yoksa kuşları bir başımıza kalırız
alyuvarlarım ağrıyor nolur insaf et seher
beni herkes yanlış anlıyor sen bari yapma seher

kederli bir mülteciyim demiştim sana hatırla
yoksa ithamla merhamet aynı mı senin katında
merhamet et merhamet et merhamet et merhamet
senden önce çok dolandım bütün avlular şahit
sonra sana sığındım büktüm boynumu kapıda
konuşturma beni seher daha fazla konuşturma
sus ve anla dur ve anla al beni sar ve kucakla

ali lidar

sultan

seçkin bir kimse değilim
ismimin baş harfleri acz tutuyor
bağışlamamı dilerim

sana zorsa bırak yanayım
kolaysa esirgeme

hayat bir boş rüyaymış
geçen ibadetler özürlü
eski günahlar dipdiri
seçkin bir kimse değilim
ismimin baş harflerinde kimliğim
bağışlanmamı dilerim

sana zorsa bırak yanayım
kolaysa esirgeme

hayat boş geçti
geri kalan korkulu
her adımım dolu olsa
işe yaramaz katında
biliyorum
bağışlanmamı diliyorum

bazen

yıldızları süpürürsün farkında olmadan
güneş kucağındadır bilemezsin
bir çocuk gözlerine bakar arkan dönüktür
ciğerinde kuruludur orkestra duymazsın
koca bir sevdadır yaşamakta olduğun anlamazsın
uçar gider koşsan da tutamazsın

william shakespeare

kabirden

kimdik biz
yorgun bir hazineydik
sahibini bekleyen
ararken yorgun düşmüştük öylece durmuş yalnızca yaşıyorduk
para kazanıp idame ettiriyorduk zamanı hepsi bu
vasıfsızdık yani
çoğunluk gibi
oysa duvarda asılıydı ilacımız
duvardaki kitapta yazılıydı soruların cevabı
kimdik sahibimiz kimdi doğru neydi yanlış neydi vazifemiz
neydi
hepsi yaşıyordu nereye gittiğimiz bile
bizse para kazanıp yiyorduk
bugünse buradayız işte birlikte yerin altındaki evlerimizde
üşüyor korkuyor ürperiyoruz
birbirimizden medet umuyoruz umutsuzca
çare aramak için çok geç biliyoruz en kötüsü de bu ya
oysa yazıyordu her şey duvardaki kitapta
bu ses ne nereye gidiyoruz

çiçeğim ol

haberini kesilse içimde kış rüzgarları
üşüyorum
mutluluktan akıyor dudağımdaki bu gizyaşı
bu gizyaşı
bu kez mutluluktan şu an
sen ki bir istanbul akşamında içimdeki papatya kokusu
titreten soğuğa gerdiğim göğsüm
sen varken içinde yanan yüreğim
halice gelip giden vapurlara inat
yüreğime demir atan tek sevdam
bir çiçek kayaya göğüs geren kışta gelmiş dua eden
gözümü yaşa boğan sevdana ait
bense iman güneşine kollarını açan bir güvercin
o rüzgarda seni saran bir beyaz kanatlı
titreyen bacaklarım
aklımdaysa tek dua
aç
bana aç
çiçeğim ol

etki ve tepki

en iyilerimizin sonu genellikle kendi ellerinden olur
sırf uzaklaşmak için
ve geride kalanlar
birinin onlardan
uzaklaşmayı neden isteyebileceğini
bir türlü tam olarak anlayamazlar

charles bukowski

denemelerimin konusu

başkaları insanoğlunu yetiştiredursun ben onu anlatıyorum ve kendimde pek fena yetişmiş bir örneğini gösteriyorum bu örneğe yeniden biçim vermek elimde olsaydı onu elbet olduğundan çok başka türlü yapardım bir defa yapılmış artık şunu söyleyeyim ki kendimi anlatırken söylediklerim değişik ve değişken olmakla beraber hiç gerçeğe aykırı değildir dünya durmayan bir salıncaktır orada her şey toprak kafkasın kayalıkları mısırın ehamları hem etrafıyla birlikte hem de kendi kendine sallanır durmasının kendisi bile daha ağır bir salıntıdan başka bir şey değildir konumu *kendimi* hep aynı halde bulundurmamak elimde değil tabii bir sarhoşlukla salına serpüle yürüyüp gidiyor onu belirli bir noktada canımın istediği an ki duruşuyla alıyorum duruşu değil geçişi anlatıyorum fakat yaştan yaşa yahut halkın dediği gibi yedi yıldan yedi yıla geçişi değil günden güne dakikadan dakikaya geçişi hikayemi saati saatine yazmam gerekiyor az sonra değişebilirim yalnız halim değil amacım da değişebilir benim yaptığım değişen ve birbirine benzemeyen olayları karasız ve bazan çelişmeli fikirleri yazıya dökmektir acaba benliğim mi değişiyor yoksa aynı konuları ayrı şartlara ve ayrı bakımlara göre mi ele alıyorum

her neyse kendi kendimden ayrıldığım oluyor fakat demadesin dediği gibi *doğrudan hiç ayrılmıyorum*

eğer ruhum bir yerde durabilseydi kendimi denemekle kalmaz bir karara varırdım ruhum sürekli bir arayış ve oluş içinde anlattığım hayat basit ve gösterişsizdir zararı yok bütün ahlak felsefesi kendi halinde ve alelade bir hayata da girebilir daha zengin gösterişli bir hayata da her insanda insanlığın bütün halleri vardır

Michel de Montaigne

ŕiir yazın

yazinyollayin@gmail.com

veya

@futuresuzfanzin